

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19Csp/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924203962
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:7924203962.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

19Csp/4/2025

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom: Prievozská 2, Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., o zaplatenie 237,40 € s prísl. takto:

rozhodol:

19Csp/4/2025

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Vzájomnú žalobu žalovaného z a m i e t a.
- III. Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na Okresný súd Trebišov žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 237,40 € s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 228,87 € od 10.7.2024 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.10.2024 medzi postupcom Tatra banka, a.s. a ním, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením č i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 22.08.2016 Zmluvu č. 3016504814 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“).

Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP.

Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov.

Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy.

S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil podaním zo dňa 9.7.2024 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru toto z vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nevyplýva. Podľa názoru žalobcu, ten nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ – úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný a to bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil „splátku“ pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 238,56 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 228,87 €, z riadneho úroku vo výške 8,53

€, z úroku z omeškania vo výške 0,29 €, z poplatkov vo výške 0,00 € a z poistenia splátok vo výške 0,00 € a zo sankčných poplatkov vo výške 0,87 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby vykonal nasledujúce úhrady: 0 €.

Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 237,40 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 228,87 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 8,53 €. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1,16 €, ktorá pozostáva z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 0,29 € a z neuhradených sankčných poplatkov vo výške 0,87 €, si žalobca v konaní neuplatnil.

V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a na podporu svojich tvrdení aj na rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024:

Žalobca si v konaní uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 10.7.2024, t. j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

2. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil potvrdenia o prevzatí/neprevzatí výzvy postupcu zo dňa 18.6.2024 a o prevzatí/neprevzatí Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie postupcu zo dňa 9.7.2024, tiež dôkazy, na základe ktorých postupca posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalobca predložil požadované potvrdenia uviedol, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020 (z ktorého citoval) a Zmluvy je potrebné dospieť k záveru, že listiny sa dostali do dispozičnej sféry adresáta, nakoľko boli nesporne odosielané na adresu, ktorú účastník zmluvy vymedzil ako svoju dispozičnú sféru, zmenu neoznámil. Žalobca poukázal tiež na ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na fikciu doručenia.

Ku skúmaniu schopnosti spotrebiteľa splácať úver žalobca poukázal na príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a predložil výstup z interných aplikácií postupcu. Uviedol, že overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Príjem spotrebiteľa bol overený z interných zdrojov na základe obrátov na jeho účte vo výške 592,04 €. Veriteľ preto akceptoval príjem žiadateľa v sume 592,04 €. Pri výdavkoch, v rámci nákladov na

zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa vo výške 198,- €. Uvedené predstavuje paušálnu sumu výdavkov na bývanie, energie, telekomunikačné služby a výdavky osobnej spotreby. Tieto výdavky totiž nie je možné objektívne overiť bez neprimeraného zásahu do súkromia potencionálneho žiadateľa o úver. V prípade ak by žiadateľ o úver mal preukazovať mesačné výdavky osobnej spotreby, bolo by potrebné vykonať šetrenie v mieste jeho bydliska, preukázať mesačnú spotrebu domácnosti a zohľadniť napríklad klimatické podmienky v danom období, zohľadniť náklady žiadateľa o úver na dopravu dokladovaním nákladov na motorové vozidlo alebo MHD, prípadne sledovať jeho správanie pri nakupovaní potravín a ich následnú spotrebu. Takéto šetrenie je samozrejme absurdné a v bežnom živote nerealizovateľné. Tieto výdavky sú teda nahradené sumou životného minima, ktorá je spoločensky uznaná minimálna hranica príjmov fyzickej osoby, a teda aj základných výdavkov na život. Tento postup je schválený Národnou bankou Slovenska a plne v súlade s usmerneniami Európskeho orgánu pre bankovníctvo (European Banking Authority – EBA). Výška splátky poskytnutého úveru bola vo výške 26,24 €. Existujúce záväzky žiadateľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, pričom zistil, že žiadateľ mal v čase poskytnutia úveru existujúce záväzky vo výške 195,- €. Výdavky boli teda v sume 419,24 € a príjmy vo výške 592,40 €. Výdavky neprekračovali príjmy a odborná starostlivosť pri posudzovaní bonity bola teda zachovaná.

3. Následne Okresný súd Trebišov vydal vo veci v zmysle žaloby platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal vecne odôvodnený odpor a doručil súdu tiež podanie, v ktorom vzniesol odôvodnenú námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Trebišov. Vec bola postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že nárok žalobcu neuznáva a poprel všetky skutočnosti tvrdené žalobcom, najmä tvrdenia o predčasnej splatnosti úveru.

Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, ani iný dokument, z ktorého by bolo možné vyvodiť predčasné splatenie úveru mu zo strany žalobcu a ani jeho právneho predchodcu doručené neboli. Fikciu doručenia nie je možné aplikovať, keďže na adrese, na ktorú žalobca, resp. jeho právny predchodca mal doručiť predmetné písomnosti, sa už od roku 2020 nezdržoval a ani nemohol zdržiavať vzhľadom na uznesenie Okresného súdu Poprad o neodkladnom opatrení zo dňa 19.05.2020, sp. zn. 9C 18/2020, a uznesenie Okresného súdu Poprad o neodkladnom opatrení zo dňa 14.8.2020, č. k. 19C/34/2020-35, ktorými mi bolo uložené ako žalovanému, aby som nevstupoval do bytu č. 1,

ktorý sa nachádza na 5. poschodí bytového domu, vchod 4, ulica Levočská, or. č. 4,6,8,10, súp.

č. 212, postaveného na pozemku s parc. č. 588, 589, 590, 591, na ulici Levočská v Poprade, v katastrálnom území D., zapísanom na LV č. XXXX, vedenom Katastrálnym úradom v Poprade, a to do právoplatného skončenia konania predmetných konaní. Z objektívnych dôvod sa teda nemohol oboznámiť s listinami žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, na ktoré poukázal v žalobe a to vrátane oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky.

Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky a ochrane spotrebiteľa poukázal na § 53 ods. 4 písmeno b) Občianskeho zákonníka, na to, že akákoľvek klauzula v zmluve, ktorá nebola individuálne negociovaná sa kontroluje aj podľa generálnej klauzuly neprijateľnosti § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na to, že podľa prevládajúceho výkladu § 54 ods. 1 OZ nie sú prípustné ani len individuálne dojednania, ktorými by došlo k odchýleniu sa od zákona v neprospech spotrebiteľa. Uviedol tiež, že podľa právnej úpravy sa postúpením pohľadávky nesmie zhoršiť právne postavenie dlžníka (§ 529 OZ). Keďže žalobca nie je bankou, ktorá má zákonom uložené povinnosti vo vzťahu ku svojim klientom, a ktoré žalobcu ako nebankový subjekt nezavazujú, došlo v danom prípade pri postúpení pohľadávky k zhoršeniu jeho právneho postavenia ako dlžníka. Žalobca ani nie je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery, nemá povolenie udelené Národnou bankou Slovenska podľa § 20 zákona o spotrebiteľských úveroch. K postúpeniu pohľadávky a jej príslušenstva došlo v rozpore s ust. § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem uvedeného aj s poukazom na absenciu, resp. vadu pri doručovaní. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania voči žalovanému nároku. Poukázal na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a uviedol, že predmetná vec sa týka sporu zo zmluvy o spotrebiteľskom úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa žalobcu predmetná zmluva bola žalovanému predložená elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie, a pokiaľ by uvedená skutočnosť bola pravdivá, tak žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah, medzi účastníkmi zmluvy neboli dojednané individuálne podmienky. S poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 54a Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu vzniku žalovaného nároku, tj. k 26.06.2019), § 100 ods. 1 ods. 1, 101 a 103 Občianskeho zákonníka, dôvodovú

správu k zákonu č. 343/2018, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, žalovaný mal zato, že v prejednávanej veci začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nespĺnenie ktorej sa stal splatným celý dlh a podľa ust. § 101 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca si právo na súde uplatnil až po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Žalovaný mal za to, že na predmetný spotrebiteľský vzťah je potrebné aplikovať príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, a že predmetnú zmluvu je opodstatnené preskúmať z hľadiska splnenia náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Uviedol, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 a § 7 ods. 19 až 42 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Mal za to, že Zmluva nemá zákonom vyžadované náležitosti, a z tohto dôvodu sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V Zmluve nie sú uvedené správne zákonom vyžadované náležitosti (v zmysle ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Zmluva nemá písomnú formu, absentuje podpis žalovaného. Súdu nebola predložená uzavretá zmluva o úvere signovaná zmluvnými stranami, resp. iný zákonom akceptovateľný znak súhlasu zmluvných strán s obsahom zmluvy (napríklad elektronický podpis), v konaní nie je preukázané, či spotrebiteľská úverová zmluva má zákonom Zmluva obsahuje všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka a náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca do konania predložil elektronické podanie označené ako "6669554_5_Zmluva" súčasťou, ktorého je aj elektronický dokument Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 3016504814, s tým, že tento dokument nie je podpísaný elektronickým podpisom žalovaného, ako označenej zmluvnej strany, a to dlžníkom. Zároveň zmluva nie je osvedčená - signovaná zaručenou elektronickou pečaťou zo strany banky ako veriteľa. V predloženej elektronickom dokumente absentuje vyjadrenie súhlasu zmluvných strán s jej obsahom, a to jej podpísaním zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou

elektronickou pečaťou. Zároveň zmluva neobsahuje podpisy zmluvných strán pokiaľ by malo ísť o jej uzavretie v listinnej forme. Do konania nebola predložená ani doložka o autorizácii k tomuto dokumentu, z ktorej by bolo zrejmé kto a kedy elektronický prvopis tohto dokumentu autorizoval (elektronický podpísal). Za takýto dokument nemožno považovať listinu osvedčenie o elektronickej akceptácii úverovej zmluvy, ktorú žalobca priložil k návrhu označenú ako "6669554_5_Zaznam_o_el._podpise", ktorým má postupca potvrdiť digitálny podpis úverovej zmluvy. Žalovaný uviedol, že je absurdné, aby jedna zo zmluvných strán potvrdzovala digitálny podpis druhej zmluvnej strany ako sa uvádza v tejto listine uvádza, kde veriteľ potvrdzuje elektronický podpis dlžníka, a týmto sa snažil nahradiť vyjadrenie súhlasu zmluvnej strany a to dlžníka s obsahom zmluvy o úvere. Uvedené osvedčenie je právne irelevantné nespôsobilé preukázať súhlas dlžníka s obsahom predloženej zmluvy označenej ako "6669554_5_Zmluva". V Zmluve absentuje zhodný prejav vôle zmluvných strán.

Navyše, ako žalovaný konštatoval, označený elektronický dokument Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 3016504814 okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka nemá uvedené správne zákonom vyžadované náležitosti (absencia esenciálnych náležitostí zmluvy) v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje nesprávne označenie druhu úveru. V zmluve v článku 1 Základne ustanovenia sa pri druhu úveru uvádza, že ide o „bezúčelový“. Pre správne zákonné označenie sa okrem označenia úveru napr. spotrebný úver, hypotekárny úver, úver na bývanie, zabezpečená kreditná karta a pod., vyžaduje uviesť v opise druhu úveru, ako sa istina a úroky splácajú v priebehu trvania úveru (t. j. spôsob amortizácie), pričom sa jasne uvedie, či sa na základe zmluvy o úvere spláca istina alebo len úroky, alebo kombinácia obidvoch. Ďalšou nesprávne uvedenou esenciálnou náležitosťou je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dĺžka trvania v zmluve (v článku 1 Základne ustanovenia) nie je vyjadrená v rokoch ani v mesiacoch tak ako vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je doba trvania zmluvy vymedzená na dobu od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň, určený v zmysle čl. III, bod 7 Zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa dĺžka trvania zmluvy podľa zmluvy nedá určiť hoci tento údaj je esenciálnou náležitosťou zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Nesprávne je tiež uvedená dôležitá esenciálna náležitosť zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predloženej zmluve v článku 1 Základne ustanovenia, v bode 1 sa síce uvádza úroková sadzba úveru 16,10 % ročne, avšak absentuje údaj, či je fixná alebo variabilná. Ďalej sa v zmluve neuvádza, ako sa istina a úroky splácajú v priebehu trvania úveru (t. j. spôsob amortizácie).

Tieto v zmluve neuvedené, resp. neurčito uvedené podmienky uplatňovania úrokovej sadzby a jej zmeny nemožno považovať za dostačujúce, keďže podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má dlžník ako spotrebiteľ právo byť informovaný aj o frekvencii následných revízií a existencii limitov variability úrokových sadzieb úveru, ako sú maximálne alebo minimálne limity. V Zmluve absentuje aj esenciálna náležitosť zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve v článku I. je nesprávne uvedená esenciálna náležitosť zmluvy, a to RPMN, keďže táto nezahŕňa poplatky za poistenie schopnosti splácať úver, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalovaný navrhol, aby súd rozhodol najskôr medzitimným rozsudkom (ktorý súd posúdil ako vzájomný návrh), a to tak, že určí, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22.08.2016 pod číslom č. 3016504814 zachytená v elektronickom dokumente označenom ako "6669554_5_Zmluva" je neplatná a zároveň určí, že úver poskytnutý zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzickú osobu č.: 3016504814 je bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. V, ods. 5, písm. b) Zmluvy o úvere. Výzvou zo dňa 18.06.2024 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný omeškanie neuhradil, postupca podaním zo dňa 09.07.2024 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. K žalovaným namietanej fikcii doručenia uviedol, že žalovanému ako klientovi banky vznikla povinnosť oznámiť banke zmenu adresy. Táto povinnosť vyplýva z Čl. V, ods. 3 Zmluvy. Pokiaľ sa klient so zásielkou neoboznámil, nakoľko si nesplnil túto povinnosť, nemožno to dávať na ľarchu veriteľa.

K namietaným neprijateľným zmluvným podmienkam žalobca uviedol s poukazom na ust. § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k), že okrem generálnej klauzuly Občiansky zákonník obsahuje tiež ustanovenie § 53 ods. 4, v ktorom uvádza konkrétne podmienky, ktoré v prípade, ak sú obsiahnuté v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi, je potrebné považovať za neprijateľné. Aby sa predmetné ustanovenie považovalo za neprijateľné, musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu.

K námietkam v súvislosti s postúpením pohľadávky žalobca uviedol, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo platne. Zmluva o postúpení pohľadávok nebola nikdy súdmi vyhlásená za neplatný právny úkon a nemožno tak na ňu ani nazerať. Aj prípadná neplatnosť zmluvy o postúpení, čo nie je daný prípad, je výhradne vecou sporu medzi postupcom a postupníkom, ktorý však ničím neovplyvňuje povinnosť dlžníka plniť svoj záväzok, na základe

oznámenia o postúpení pohľadávky vykonaného postupcom na účet postupníka, pričom takéto plnenie postupníkovi nie je bezdôvodným obohatením ani v prípade neplatnosti postúpenia pohľadávky, keďže dlžník plnil podľa ust. § 526 ods. 1 OZ a spôsobil tak zánik záväzku (napriek prípadnej neplatnosti postúpenia).

K ďalšej námietke žalovaného, že žalobca nemá licenciu na poskytovanie úverov žalovaný uviedol, že v predmetom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná, na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska, dostupného na webovom odkaze, ktorý uviedol.

Vznesenú námietku premlčania žalobca odmietol aj s poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022 a Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022 s tým, že nie je možné považovať za správny právny názor, že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov

od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát.

Žalobca podal na súd žalobu dňa 31.10.2024. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 9.7.2024, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 27.03.2024. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 28.06.2024 a uplynula by 28.06.2027.

K otázke uzatvorenia Zmluvy, pokiaľ ide o jej formu, žalobca uviedol, že je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorý predpokladá

možnosť využitia finančnej služby prostredkom diaľkovej komunikácie (najmä elektronickou poštou, telefónom, faxom, na základe adresného listu, ponukového katalógu a pod., (viď § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Zákon definuje zmluvu na diaľku ako zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (§ 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z. z.). Za finančnú službu právna úprava pokladá okrem iného aj službu poskytovanú veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 2 písm. b/ bod. 7 zákona č. 266/2005 Z. z.); poznámka k uvedenému ustanoveniu odkazuje na § 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol neskôr nahradený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je teda evidentné, že zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, koniec koncov, tento spôsob možno v súčasnosti považovať za úplne bežný, obvyklý, rýchly a štandardný, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy.

Žalovaný prostredníctvom služby Internetbanking navrhol uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Právny predchodca žalobcu dňa 22.08.2016 akceptoval návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Z osvedčenia o elektronickej akceptácii zmluvy je zrejmé, že Úverová zmluva bola uzavretá (akceptovaná) dňa 22.08.2016 o 17:52:06 hod. prostredníctvom © Mobilná aplikácia Tatra banka. Uvedená listina tiež preukazuje, že dňa 22.8.2016 17:52:20 hod. bol úver načerpaný na bankový účet žalovaného.

Z vykonaného dokazovania podľa názoru žalobcu jednoznačne vyplynulo, že v čase uzavretia Zmluvy neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovanému znemožňovala resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy (žalovaný: 1. nebol v časovej tiesni, 2. nikto ho k podpisu nenútil, 3. neinformoval postupcu, že by text bol preňho prípadne nečitateľným, či už z dôvodu veľkosti písma, prípadne očnej vady, nedostatku svetla, straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov navrhovateľa; nežiadal postupcu ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl a ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl). Žalovaný nebol donútený Zmluvu za ponúkaných podmienok uzatvárať, nakoľko však podpisom vyjadril súhlas, postupca nemal dôvod pristupovať k individuálnemu dojednávaniu podmienok. Individuálne dojednávanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených.

Žalobca mal za to, že Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, vysvetlil význam použitých symbolov v Zmluve a špecifikoval postúpenú pohľadávku.

6. Na nariadenom súdnom pojednávaní sa žalobca s ospravedlnením nezúčastnil. Spolu s ospravedlnením svojej neprítomnosti na pojednávaní doručil súdu špecifikáciu postúpenej pohľadávky. Žalovaný na pojednávaní trval na podanom odpore proti platobnému rozkazu. Doplnil, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a výzva na zaplatenie sú neurčité právne úkony, a teda neplatné právne úkony. V predmetnom vyhlásení absentuje údaj o splátke, pre ktorú veriteľ zosplatnil úver. Je síce pravda, že zákon výslovne neurčuje takúto náležitosť vyhlásenia o predčasnom splatení úveru, avšak každý právny úkon má byť určitým, čo pre absenciu tohto údaja predmetné vyhlásenie nie je. Poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp/33/2023 z 27.6.2024, ktorý predmetnú právnu otázku riešil a dospel k záveru o neplatnosti právneho úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru z dôvodu absencie bližšieho určenia splátky, pre ktorú mal byť úver zosplatený. Ide o právne významnú skutočnosť, ktorá má význam aj pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania. Keďže si právny predchodca žalobcu, Tatra banka, nesplnila svoju povinnosť, ktorá sa kladie na určitosť právneho úkonu, nemohlo dôjsť k mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca poukázal aj na to, že v žalobe sa presne neuvádzajú bližšie údaje o omeškaní, kedy malo dôjsť k zosplateniu úveru, pričom nestačí, aby žalobca poukázal len na nejakú prílohu k žalobe, ale musí tieto skutočnosti uviesť v nej. Žalobca nenapísal, kedy žalovanému malo byť doručené oznámenie o mimoriadnom zosplatení úveru. Tiež poukázal na to, že vo výzve, ktorú priložil žalobca k žalobe sa uvádza dátum vzniku omeškania 27.9.2021 a v špecifikácii, ktorú predložil s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní sa zase uvádza dátum 6.6.2022. Podľa názoru žalobcu sa z listín a z opisu skutočností nedá určiť, kedy došlo k zosplateniu úveru.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z vyjadrení strán sporu, zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením, zo Zmluvy o postúpení súboru pohľadávok, zo Všeobecných poistných podmienok, z VOP, z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z doručenky k výzve na

úhradu zo 14.8.2014 na č. I. 17, z Oznámenia o zosplatnení úveru z 21.10.2014 na č. I.18 a 192, z doručky k oznámeniu zosplatnenia z 24.10.2014 na č. I. 19, z Oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo 1 a výzvy na zaplataenie zo dňa 9.7.2024, z Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.6.2024, z Oznámenia o postúpení zo dňa 24.10.2024 a príslušného podacieho hárku k tomuto oznámeniu, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise, mal súd preukázané, že žalovaný ako dlžník uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako s veriteľom, teda s Tatra bankou, a.s. Bratislava dňa 22.8.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. 3016504814, na základe ktorej mu právny predchodca žalobcu poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 200,- €. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 72.mesačných splátkach po 26,24 €. V Zmluve bola v čl. I – Základné ustanovenia stanovená úroková sadzba vo výške 16,10%, RPMN 19,62%, priemerná RPMN 18,43%, výška odplaty 18,60%. Splátky boli splatné 27.dňa príslušného mesiaca a konečná splatnosť úveru bola stanovená na 72 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený v zmysle čl. III bod 7 Zmluvy. Tento článok hovorí o možnosti predčasného splatenia úveru. V Zmluve bola dohodnutá aj výška mesačného poistného 0,50 €, tiež poplatok za poskytnutie úveru vo výške 24,- €.

8. V konaní nebolo sporné, že žalovaný úver riadne v zmysle Zmluvy nesplatil. Podľa predloženej platobnej histórie uhradil žalovaný pre vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru splátku vo výške 52,87 € dňa 6.6.2022. Pred touto splátkou bola uhradená splátka vo výške 22,03 € dňa 26.6.2021. Súdu boli predložené viaceré výzvy adresované žalovanému na úhradu, či už zo strany žalobcu, ale jeho právneho predchodcu.

9. Dňom 18.6.2024 adresovala Tatra banka, a.s. žalovanému výzvu pred mimoriadnou splatnosťou. Z ePotvrdenky Slovenskej pošty, a.s., resp. z tam uvedeného podacieho čísla súd zistil, že výzva bola podaná na pošte dňa 18.6.2024, dňa 20.6.2024 bola uložená, adresát nebol zastihnutý, dňa 12.7.2024 bola zásielka vrátená. V zmysle tejto výzvy je dátum vzniku omeškania so splácaním 27.9.2024 a sú v nej uvedené tri omeškané splátky v dňoch 27.4., 27.5. a 27.6. 2024. Dlžná suma, ktorú mal žalovaný uhradiť v tejto výzve uvedená nie je.

10. Dňom 9.7.2024 je datované Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplataenie. Táto výzva bola podaná na prepravu dňa 9.7.2024 a vrátená dňa 15.7.2024 s tým, že adresát je neznámy. V zmysle Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola celková dlžná suma k 4.7.2024 vo výške 238,56 €. Dňom doručenia tohto oznámenia sa v zmysle zmluvy o úvere stáva pohľadávka banky splatnou, ako je to v oznámení uvedené. Pre ktorú splátku dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v tomto oznámení uvedení nie je. Je tam len konštatovanie, že banka pristupuje k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu dlhodobého omeškania so splátkou úveru, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 18.6.2024 a keďže tento stav pretrváva viac ako tri mesiace od vzniku omeškania, v zmysle príslušných ustanovení zmluvy sa stáva pohľadávka banky splatnou.

11. Dňom 24.10.2024 je datované Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorou Tatra banka, a. s. oznamuje Mgr. Adriánovi Bobkovi, že pohľadávku vo výške 238,56 € spolu so všetkými právami s ňou spojenými, ktorá vznikla na základe Zmluvy (v oznámení ju banka špecifikovala), bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2024 postúpená novému veriteľovi, žalovanému, a teda povinnosťou žalovaného je pohľadávku uhradiť novému veriteľovi. Táto zásielka bola ako neprevzatá v odbernej lehote vrátená odosielateľovi dňa 21.11.2024.

12. Uvedené výzvy a oznámenia preukázateľne žalobca, resp. jeho právny predchodca žalovanému doručoval. Ak sa tento nezdržoval z objektívnych dôvodov, ktoré uvádzal, na adrese svojho trvalého pobytu, a teda na adrese, ktorú uviedol aj pri uzatváraní Zmluvy, bolo jeho povinnosťou oznámiť túto zmenu adresy. V zmysle Zmluvy zodpovedal za pravdivosť tam uvedených údajov. Ak teda došlo k ich zmene, žalobca, resp. jeho právny predchodca nemal možnosť ako sa dozvedieť o tejto zmene, v danom prípade zmene adresy. Je irelevantné, že sa na tejto adrese žalovaný nezdržoval z objektívnych dôvodov. Nič mu nebránilo veriteľovi zmenu svojho pobytu oznámiť. Súd sa preto v otázke doručovania žalovanému relevantných listín v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobcu a má za to, že pri doručovaní predmetných listín nastala fikcia ich doručenia.

13. Súd sa stotožňuje so žalobcom aj pokiaľ ide o otázku uzavretia Zmluvy. Žalovaný prostredníctvom služby Internetbanking navrhol uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Právny predchodca žalobcu dňa 22.08.2016 akceptoval návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Z

osvedčenia o elektronickej akceptácii zmluvy je zrejmé, že Úverová zmluva bola uzavretá (akceptovaná) dňa 22.08.2016 o 17:52:06 hod. prostredníctvom © Mobilná aplikácia Tatra banka. Uvedená listina tiež preukazuje, že dňa 22.8.2016 17:52:20 hod. bol úver načerpaný na bankový účet žalovaného.

14. Vyššie uvedený skutkový stav súd následne právne posúdil, považoval ho za dostatočne úplný pre rozhodnutie a aplikoval pri rozhodovaní o žalobe na jeho základe príslušné, na vec sa vzťahujúce právne predpisy. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky („questio iuris“). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok („questio facti“), teda zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie, čo súd aj vykonal.

15. Súd mal za preukázané, čo nebolo ani spochybňované, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver, uzavreli teda spotrebiteľskú zmluvu. Ide o úverový právny vzťah, a teda tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) a na vec z tohto dôvodu dopadajú primárne ustanovenia ObZ. Nie je ale sporné, ako už je uvedené, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa preto potom vzťahujú aj ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ktoré sú v porovnaní s ObZ pre spotrebiteľa výhodnejšie, či príslušné vykonávacie právne predpisy k týmto ustanoveniam, a tiež ustanovenia vtedy platného zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj „ZoOS“). Spotrebiteľskou zmluvou sa rozumie podľa uvedených právnych predpisov každá zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ako definuje § 52 ods. 1 OZ a § 2 písm. a) ZoOS v zmysle ustanovení OZ a tieto ustanovenia treba prednostne použiť, pričom na daný úverový vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

16. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 OZ účinného od 1.1.2008 platí, že „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné...“, pričom toto ustanovenie bolo následne novelou – zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2015 precizované o tretiu vetu, v zmysle ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“. Z odôvodnenia doplnenia ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ktoré bolo vykonané formou návrhu výboru NR SR vyplýva, že zákonodarca má bezpochyby za to, že na všetky spotrebiteľské záväzky, a teda aj na spotrebiteľské záväzky, ktoré sú svojou povahou tzv. absolútnym obchodom, sa má prednostne použiť právny režim OZ, a nie ObZ. Na druhej strane však bez pochyby, a to aj s účinkami retrospektívnymi, platí a musí platiť, že právny režim záväzku, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, a ktorý má svoj základ v ObZ, sa riadi prednostne právnym režimom OZ. V rámci meritórneho objasnenia výkladového charakteru § 52 ods. 2 „in fine“ OZ, t. j. tretej vety tohto paragrafu, účinnej od 1.4.2015 súd uvádza, že cieľom tohto ustanovenia bolo len deklaratórne potvrdiť správnosť aj predtým platného výkladu, podľa ktorého mali normy OZ vždy výkladovú prednosť pred normami ObZ, a to práve podľa ustanovenia § 52 ods. 2 prvá veta OZ, t. j. podľa úpravy účinnej už od 1.1.2008.

17. Súd po vykonanom dokazovaní a starostlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov tak jednotlivo ako i v ich súhrne, po náležitom a úplnom zistení skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie tak dospel k záveru, aj pri dôslednej aplikácii a správnom výklade práva, s prihliadnutím na skutkové tvrdenia strán, ich prednesy a námietky či argumenty, že žalobu treba zamietnuť.

18. Dôvod, pre ktorý súd žalobu zamietol je prioritne ten, že na konanie v spore žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože úver nebol riadne zosplatený.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách (ďalej v texte ako „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky

nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. V prejednávanej veci ide o nárok žalobcu, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu (ktorým bola banka) a žalovaným. Na základe uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu Tatra banka, a. s., postúpil na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl..

23. Jednou z prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka vecnej legitímácie, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Otázkou, kto je v tom-ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd riešiť vždy skôr než pristúpi k riešeniu otázky existencie alebo neexistencie nároku.

24. Súd uvádza, že skúmanie vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, ak ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. „Vecnou legitímáciu je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný)“ (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III.ÚS 517/2011-9 zo dňa 22.11.2011). V prejednávanej veci bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatňovaný nárok.

25. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v predmetnom konaní vyriešiť, je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty.

26. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá ZoB sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva.

28. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 2/2022 pod R 6 v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa 92 ods. 8 vety prvej ZoB pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

29. Pokiaľ ide o existenciu splatnej pohľadávky pred jej postúpením (21.10.2024) súd konštatuje, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že listom zo dňa 24.10.2024 (č. I. 114 súdneho spisu) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru s účinnosťou ku dňu 23.10.2024 a výšku dlžnej pohľadávky v celkovej sume 238,56 €. Zásielka ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote bola odosielateľovi vrátená dňa 21.11.2024. Vyhláseniu mimoriadneho zosplatnenia predchádzala výzva zo dňa 18.6.2024 pod označením „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ (č. I. 111 súdneho spisu), v ktorej právny predchodca žalobcu uviedol, dátum vzniku omeškania so splácaním 27.9.2024 a sú v nej uvedené tri omeškané splátky v dňoch 27.4., 27.5. a 27.6. 2024. Dlžná suma, ktorú mal žalovaný uhradiť v tejto výzve uvedená nie je. Neprevzatá zásielka bola odosielateľovi vrátená dňa 12.7.2024. U oboch uvedených listín platí fikcia doručenia, ako to už súd vyššie konštatoval.

30. Súd má za to, že ak Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 9 hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

31. Je nutné zdôrazniť, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa, ktorý tak môže učiniť pre ktorúkoľvek, a to aj jedinou splátku; samozrejme za splnenia zákonom predpokladaných podmienok. Predmetný absolútne zásadný dôsledok, ktorý môže veriteľ dosiahnuť pre nezaplatenie čo i len jednej splátky, podmieňuje nutnosť náležitého zedefinovania práve tej konkrétnej splátky, od ktorej včasného nesplnenia sa zosplatnenie celého úveru má odvíjať. V danej spojitosti treba konštatovať, že účelom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu zo strany veriteľa môže dôjsť.

32. Okolnosť náležitého zedefinovania konkrétnej splátky je rovnako relevantná z hľadiska využitia predmetného oprávnenia veriteľa, ktoré je podľa § 565 Občianskeho zákonníka časovo limitované do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ má pritom právo vybrať si, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého dlhu. Tento výber je ale spojený s povinnosťami dodržať zmienenu lehotu. Napokon, vymedzenie „zročnosti nesplnenej splátky“ je významné taktiež vo vzťahu k plynutiu premičacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka v spojení so závermi súvisiacej judikatúry Najvyššieho súdu SR; bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR R 29/2023.

33. Predčasné zosplatnenie pohľadávky musí spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Musí spĺňať požiadavku jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje napr. na Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autorov Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2019. 636 s. z ktorého cit. “Keďže predčasné zosplatnenie pohľadávky dodávateľom je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranneho konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG v. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG a

Josef Egbinghoff v.Stadtwerke Ahaus GmbH. Medzi uvedenými situáciami vidíme nevyhnutnú analógiu, ktorú medzičasom z hľadiska nevyhnutnosti odôvodnenia vyhlásenia predčasnej splatnosti potvrdzuje aj súdna prax.“

34. Ak teda upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevymedzuje splátku, ktorej nezaplatenie je určujúce pre využitie oprávnenia zosplatiť úver, nie je možný iný záver, než konštatovanie neplatnosti daného právneho úkonu pre jeho neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Obdobne treba uvedené aplikovať aj pre nadväzujúci úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/14/2024 z 27.02.2025).

35. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, cit.: „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“.

36. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v neskoršom uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, cit.: „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

37. Rovnako, podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024 „...neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľnou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

38. Otázka, uvedenia konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky bola napokon vyriešená uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 03.02.2025 zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34 cit.: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

39. Pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ definuje judikát R 71/2018 tak, že doň patria predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia

a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (3Cdo/204/2018).

40. Na základe vyššie uvedeného možno dospieť k záveru, že rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 03.02.2025 možno považovať za „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu“.

41. Z citovaných rozhodnutí vyplýva jednoznačný záver Najvyššieho súdu SR, ktorý sa stal ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný na základe ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže predčasne zosplatiť celý dlh.

42. Z obsahu výzvy na splatenie úveru pod označením „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ zo dňa 18.6.2024 a ani samotného predčasného zosplatnenia úveru zo dňa 9.7.2024 nevyplýva, že by tieto obsahovali špecifikáciu splátky, pre ktorú dlh žalovaného zo Zmluvy právny predchodca žalobcu predčasne jednorazovo zosplatiť. Nebola teda splnená podmienka postúpenia splatnej pohľadávky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

43. Keďže žalobcom ako postupníkom nebolo v konaní preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 ZoB (splatnosť pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať. Súd opakuje, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru podlieha striktnej úprave v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Ten platí aj pre banky, čiže prioritne musí aj banka, nielen nebankový subjekt urobiť potrebnú výzvu. Táto výzva je v podstate základ toho, aby vôbec mohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. To znamená, že veriteľ musí urobiť výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorý hovorí o tom a zdôrazňuje, že ak je dlžník v omeškaní so zaplatením splátky. To znamená, že tá výzva z tohto pohľadu musí byť určitá, čo do označenia konkrétnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Tam teda musí nastúpiť výzva, ktorá musí byť 15 dní pred zosplatením, ktorou ale musí byť dlžník upozornený, že napr. ku 27. dňu v mesiaci, v tomto prípade, je so splátkou v istom omeškaní a keď nezaplatí do určitej lehoty, banka vyhlási mimoriadnu splatnosť jeho úveru. Toto musí byť doručené, resp. prísť do sféry adresáta, musí sa dostať do sféry vplyvu toho dlžníka, to znamená, adresu, ktorú označil v zmluve a zaviazal sa, že prípadnú ďalšiu zmenu uvedie, ak nie, tak to ide na jeho vrub. Dôležité je, aby bola možnosť dostať sa do jeho sféry / tu je to nesporné /. Toto splnené bolo a súd sa tým už vyššie zaoberá. Potom po uplynutí doby, ktorá je stanovená, má banka povinnosť urobiť tú výzvu v zásade, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť, a musí tam prakticky dať ešte v podstate šancu dlžníkovi, že ak nezaplatí v lehote 90 dní, alebo už takú dobu v omeškaní pri zosplatení je, tak ju môže postúpiť na tretiu osobu – nebankový subjekt.

44. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnúť aj bez námietky (z úradnej povinnosti) (R 60/2018). Zároveň aj vecnú legitímáciu súd skúma z úradnej povinnosti, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby aj bez vecného prejednanja.

45. Súd je totiž vždy povinný ex officio skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu a taktiež je ex officio povinný poskytnúť ochranu spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020, Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2022).

46. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je

bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

47. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

48. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 OZ. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobkyne bola banka, súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. V prejednávanej veci súd dospel k vzhľadom na uvedené k záveru, že postup právneho predchodcu žalobcu - banky pri zosplatnení úveru pred postúpením pohľadávky nebol v súlade so zákonom.

49. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 Obč. zák., t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Uvedené malo preto za následok, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

50. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Obč. zák. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018).

51. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

52.

Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho, preto už nebolo dôvodné sa zaoberať ďalšími námietkami žalovaného (napr. premlčaním pohľadávky, neprijateľnými zmluvnými podmienkami..), nakoľko tieto by neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu vo veci samej.

53. Aj podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

54. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd po zhodnotení dôkazov a po riadnej úvahe rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

55. Vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou žiadal, aby súd rozhodol, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22.08.2016 pod číslom č. 3016504814 zachytená v elektronickom dokumente označenom ako "6669554_5_Zmluva" je neplatná a zároveň aby určil, že úver poskytnutý zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.: 3016504814 je bezúročný a bez poplatkov, súd z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Tento nebol stranou zmluvného vzťahu a vzhľadom k neplatnosti postúpenia pohľadávky vo vzťahu k žalovanému nie je v žiadnom právnom vzťahu. Stranou zmluvného vzťahu je banka, ktorá poskytla žalovanému úver, vo vzťahu k nej sa aj môže žalovaný domáhať svojho prípadného nároku.

56. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, teda vzhľadom na čiastočný úspech oboch sporových strán, žiadnej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Ľ Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Ľ Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ľ Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ľ Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ľ Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ľ Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ř Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).